

Daniel Olsson Fromell och Joakim Olsson Fromell

”Svårt att säga nej till tjejerna”

Publicerad: 27 november 2012

Författare: Björn Sundström

Ett ord som varit lite på modet inom ishockeyn under de senaste säsongerna är ordet kulturbärare. Man talar då om vikten för ett lag att man har några kulturbärare, några som brinner för föreningen, och som bär fram klubbens identitet. När det i dag som spelare handlar mer och mer om egoism, där klubbkänsla är som bortblåst till förmån för jaget, sedelbuntar och locktoner från andra lag och ligor, var det riktigt kul att idag träffa Joakim och Daniel Olsson Fromell och prata ishockey, karriär och livet runtomkring.

Jocke och Daniel är enäggstvillingar, Jocke är 36 minuter äldre och de har följts åt nästan hela deras karriär. Dom är inne på sin åttonde säsong för Lindlöven trots att de bara är 26 år och när vi har samtalat en stund så inser jag hur viktiga tvillingarna är för Lindlöven och ordet kulturbärare fastnar genast i mitt huvud.

– De unga idag spelar för att bli bäst, så var det inte på vår tid, vi spelade för att det var roligt och det är därför vi fortfarande håller på, säger Daniel.

Samtalet handlar en del om passion och glädje hur de mer eller mindre bodde inne i ishallen i Guldsmedshyttan när de var yngre.

- Pappa var tränare och hade nyckel till hallen så vi var där jämt och spelade. Det var nästan till och med så att vi bröt oss in och gömde oss för att få spela ishockey. Idag kan vi fråga juniorer om de vill komma ner och träna med A-laget och kan få till svar att "jag kan inte, jag har köpt en ny dator", berättar Joakim.

Bekvämlighet bland dagens unga och brist på spontanidrottande ser tvillingarna som ett orosmoln.

- Det är ett pris att betala om du vill bli en bra ishockeyspelare, du måste offra allt under många år och det är inte så lätt att säga nej till kompisar, tjejer och annat kul. Dessutom så tror många att om de inte kommit med till TV-pucken så är det kört, då kan du inte bli en framträdande spelare, men så är det inte, fortsätter Daniel. En positiv sak i Lindesberg är att klubben har fått igång en ishockeyskola och har 60 barn inskrivna.

Både Daniel och Joakim gick själva vägen som talangfulla spelare via TV-pucken och hockeygymnasiet i Linköping till att sedan flytta hem till Lindlöven som tagit klivet upp till div 1.

- Det var en utmaning att komma ner till hockeygymnasiet, inte minst träningsmässigt. Innan vi flyttade dit så hade vi aldrig rört vid en vikt eller tränat styrketräning. Där ställdes det höga krav så det var ganska tufft att hinna med skolan efter långa bussresor upp till Skellefteå eller Luleå och komma hem fem på morgonen för att sedan ta sig till skolan, säger Daniel. - Det var en trygghet att man hade brorsan med sig i Linköping då, fyller Jocke i med.

De har annars inte varit ett tvillingpar som hängt så mycket med varandra genom åren utanför hockeyrinken, utan de har haft sina egna kompisar och valde att gå i olika klasser i skolan. Svårigheterna att få ihop pusslet ser de fortfarande som en utmaning, speciellt Daniel som har två små barn på fem och ett och ett heltidsjobb.

- Ibland kan man bli lite irriterad när man kommer ner till träning och man hör en kille gnälla på hur trött han är, när jag samtidigt vet att han är singel och inte har något jobb. Då har jag både lämnat och hämtat barn, jobbat heldag och är där på träningen och försöker leverera så bra jag kan, berättar Daniel.

- Div 1 hockey är nog bland det svåraste man kan hålla på med, både som klubb och spelare. Det kostar väldigt mycket att driva ett lag och så är inte publiken så stor. Som spelare så krävs det ett väldigt engagemang och du får lägga ner väldigt många timmar på ishockeyn, samtidigt som lönerna inte är stora, säger Jocke. - Slår du ut timmarna du lägger ner mot lönen så blir det inte många kronor per timme, fortsätter Daniel.

Det är bland annat här som vi kommer in på hur viktiga killarna är för laget. Förutom att de varit klubben trogen länge, så är de båda sociala, ser till att det är en bra stämning i omklädningsrummet och hjälper alla att trivas. Dessutom så har de båda vinnarskallar, speciellt Jocke som ryter ifrån och driver på i avbytarbåset när de andra inte gör det de ska på isen, det är också deras bilder om den andre. Intressant blir det när jag ber dem beskriva varandra.

Daniel om hockeyspelaren Jocke:

- På senare år så har han börjat dribbla mer och utvecklat tekniken, förut så åkte han mest omkring och tacklades. Han är skridskoskicklig med bra blick för spelet. Kan både spela fint och fult och blivit målfarlig på senare år.

Jocke om hockeyspelaren Daniel:

- Han är en smart center och har betydligt bättre blick för spelet än vad jag har. Han har ett bra skott, men gör inte lika mål som jag eftersom han som center inte kommer lika långt fram i banan. Han har börjat jobba hårdare på senare år, han var lite lat förut.

Daniel om Jockes positiva och negativa karaktärsdrag:

-Han är en bra kille att ha i laget. Han kan tjura till på ett positivt sätt och dra med sig laget. Han tar mer ansvar i omklädningsrummet än någon annan i laget, både vad det gäller spelet och trivsel. Han är dålig på att passa tider och drar ner mig i böteskassan (laget har en lagkassa som de får betala till, till exempel vid för sen ankomst) när han ska hämta mig till träning.

Jocke om Daniels positiva och negativa karaktärsdrag:

- Han är social och vill att alla ska ha det bra utanför planen. En bra pappa som även är nere på skridskoskolan och åker och tar ansvar. Han kan bli lite butter som kan gå överstyr. Vi är lite lika där, men ingen av oss är sena med att be om ursäkt.

Till sist så tyckte jag det var intressant att ställa tvillingarna mot varandra, vem är egentligen bäst? Båda fick svara utan att se den andres svar, men de var förvånansvärt samstämmiga på flera, men kul att höra deras debatterande på det som inte stämde.

Bordshockeyspel: Daniel svarade Daniel, Jocke svarade Jocke

Minigolf: Båda svarade Jocke.

Ragga tjejer: Daniel svarade Jocke/Daniel, dom är alltså lika bra, medan Jocke var säker på att det var han själv.

Armbrytning: Bådas röst gick till Jocke.

Ta hand om den andre tvillingen: Båda svarade Jocke.

Tennis: Fick lägga till extrafrågor eftersom Daniel inte var nöjd och här fick han äntligen bådas röster.

Hur många hockeystraffar av tio sätter du respektive brorsan: Jocke svarade fem på sig själv och fyra på Daniel. Daniel svarade fyra "brunkarstraffar" på Jocke och även fyra på sig själv, dock snyggare straffar.

Vem är mest fåfäng? Jocke var än en gång säker på sig själv, medan Daniel skrev sig själv och hänvisade till att Jocke är mer periodare. Här kan jag till sist lägga utslagsröst på Daniel för det var han som var intresserad av att välja vilken bild jag fick publicera.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/svart-att-saga-nej-till-tjejerna/>